

Naturvårdsverkets författningssamling

ISSN 1403-8234

Naturvårdsverkets allmänna råd till Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2004:10) om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall

NFS 2006:10

Utkom från trycket
den 10 november 2006

beslutade den 16 oktober 2006.

Till 2 §

Föreskrifterna bör även tillämpas på icke-farligt och farligt avfall som används för konstruktionsändamål under tätskiktet i deponin.

Till 4 §

Den grundläggande karaktäriseringen bör i möjligaste mån beskriva avfallets egenskaper vid tidpunkten för deponering. Det bör inte vara nödvändigt att utföra en ny grundläggande karaktäriseringen om avfallets egenskaper förändrats enbart genom att avfallet lagrats en tid före deponeringen, om förändringen inte medför utökad miljörisk vid deponeringen.

Till 5 §

Avfallets sammansättning bör kunna beskrivas utan att analyser genomförs av avfallet.

För sådant avfall som är undantaget från kravet på provning bör det inte vara nödvändigt att ange utlakningsegenskaper.

Till 6 §

De parametrar som är typiska för avfallet, varierar kraftigt, som ligger nära eller på annat sätt riskerar att överskrida ett gränsvärde bör anses utgöra nyckelparametrar. Även osäkerheter och risken för att få in föroreningar i processen som genererar avfallet bör ingå i bedömningen när nyckelparametrar identifieras.

Tidsvariationen av halterna i avfallet bör avgöra hur ofta nyckelparametrarna ska undersökas. Kunskap om återkommande förändringar av processerna som ger upphov till avfallet bör också påverka intervallet för undersökning av nyckelparametrarna. Intervall för undersökning av nyckelparametrar bör framgå av provtagningsplanen.

Till 7 §

För att betraktas som regelbundet uppkommet avfall bör processerna som genererar avfallet vara välkända och byggda på etablerad teknik. Processerna bör

även vara stabila med liten eller välkänd variation av råvaror och material så att egenskaperna hos avfallet som genereras i processen kan förutses. För att anses utgöra regelbundet genererat avfall bör avfallet uppkomma årligen.

Till 8 §

För att räknas som likadana bör processerna i de olika anläggningarna vara så lika att avfallet förväntas få liknande egenskaper. Vid bedömning av processerna bör sådana olikheter i processerna beaktas som kan innebära att avfallet som genereras inte är likartat, t ex olika bränslen, temperaturer, material eller råvaror.

Till 9 §

Förändringar som innebär att det saknas kunskap om avfallet eller att det kan förväntas att avfallet ändrat karaktär, bör anses vara betydande förändringar.

Vid processförändringar som inte kan antas förändra avfallsets karaktär bör det inte vara nödvändigt att genomföra en ny grundläggande karaktärisering. Behov av en ny grundläggande karaktärisering bör istället uppmärksammas om överensstämmelseprovningsvisar att avfallet ändrat karaktär så att gränsvärden i föreskriften riskerar att överskridas.

Till 11 §

För analys av avfall med hög andel elementärt kol bör inte metoderna i bilaga 1 bedömas som tillämpbara. Vid analys av sådant avfall bör sådana metoder som särskiljer elementärt kol från TOC användas.

Till 12 §

Avfall som med enklare metoder, t ex krossning kan behandlas för att genomgå provning bör inte anses utgöra sådant avfall där provning är praktiskt ogenomförbar. I de fall där det kan antas att ett gränsvärde överskrids bör det särskilt utredas om avfallet kan behandlas för att möjliggöra provning. För avfall som inte kan provas bör de övriga uppgifterna i den grundläggande karaktäriseringen säkerställa att avfallet får tas emot på deponin.

Till 15 §

Jämförelse bör göras med de gränsvärden som anges i föreskriften när alternativa metoder används där kemisk jämvikt uppnås mellan avfall och lakvatten.

Avfall som består av större block bör krossas och provas enligt standardiserade metoder samt jämföras med de gränsvärden som anges i föreskriften.

Till 17 §

Resultaten från överensstämmelseprovningsvisar och den ursprungliga grundläggande karaktäriseringen bör anses överensstämma om resultaten inte signifikant avviker från varandra. Resultaten bör inte anses överensstämma om bedömningen av vilken deponiklass där avfallet får tas emot ändras.

En ny grundläggande karaktärisering bör även utföras om det av andra skäl bedöms att avfallet ändrat karaktär.

Avfall från likadana processer men från olika anläggningar som inte genomgår grundläggande karaktärisering bör överensstämelseprovas innan deponering sker.

Till 21 §

Det bör inte vara acceptabelt att farligt avfall deponeras på en deponi för inert avfall, även om utlakningen från avfallet underskrider gränsvärdena i 22 och 23 §§.

Till 22 §

Gränsvärdet för mängden av torrsbstans för lösta ämnen bör kunna ersätta gränsvärden för både koncentration och mängd av klorider och sulfater.

Till 23 §

Vid jämförelse med gränsvärdena som anges för TOC, BTEX, PCB och mineralolja bör halterna i avfallet baseras på torr vikt, (torrsbstans).

Till 26 §

Deponering av avfall som innehåller gips bör ske separat från avfall med organiskt innehåll. Avfall som efter sortering innehåller rester av gips bör inte betraktas som ett gipsbaserat avfall. Utsorterade fraktioner av gips i form av gipsskivor bör betraktas som gipsbaserat avfall.

En okulär besiktning av avfallet bör i de flesta fall räcka för bestämning av om avfallet är gipsbaserat.

Till 27 §

Icke-farligt avfall som samdeponeras med stabilt icke-reaktivt asbestavfall bör anses undantaget från krav på provning.

Till 29 §

Vid bedömning av buffertförmågan (ANC) bör pH-värdet hos lakvattnet från det farliga avfallet inte understiga 6 inom kort tid efter deponeringstillfället.

Till 30 §

Gränsvärdet för mängden av torrsbstans för lösta ämnen bör kunna ersätta gränsvärden för både koncentration och mängd av klorider och sulfater.

Till 31 §

Med biologiskt nedbrytbart avfall bör avses sådant organiskt avfall som omfattas av deponeringsförbudet enligt 10 § i förordningen (2001:512) om deponering

av avfall. Även avfallsslagen komposterat slam från rening av avloppsvatten och animaliska avfall som omfattas av undantag från deponeringsförbudet 12 § Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (2004:4) om hantering av brännbart avfall och organiskt avfall, bör anses utgöra biologiskt nedbrytbart avfall.

Kravet på att stabilt icke-reaktivt farligt avfall inte får samdeponeras med biologiskt nedbrytbart avfall bör tillämpas från och med den tidpunkt faktisk deponering sker. I de fall där det finns kunskap om biologisk nedbrytbarhet i tidigare deponerat avfall och detta kan påverka senare deponering så bör dock även detta beaktas.

Till 32 §

Gränsvärden för TOC enligt 29 § och kravet på att stabilt icke-reaktivt farligt avfall inte får deponeras tillsammans med biologiskt nedbrytbart avfall enligt 31 § bör inte tillämpas för stabilt icke-reaktivt asbestavfall.

Till 34 §

Gränsvärdet för mängden av torrsubstans för lösta ämnen bör kunna ersätta gränsvärden för både koncentration och mängd av klorider och sulfater.

Till 35 §

Vid jämförelse med gränsvärdena som anges för GF och TOC bör halterna i avfallet baseras på torr vikt, (torrsubstans).

Till 35 a §

En ansökan om dispens bör göras minst tre månader innan dispensen behöver tas i anspråk.

Till 35 c §

Vid bedömning av möjligheter till dispens bör det särskilt beaktas om den aktuella deponin har speciella förutsättningar som gör att ett högre gränsvärde för avfall kan meddelas utan risk för människors hälsa eller miljön.

Det långsiktiga perspektivet för deponin bör särskilt beaktas vid bedömningen. Förutom lakvattenhanteringen i den aktiva fasen bör även omhändertagande av lakvattnet i deponins passiva fas uppmärksammas.

Vid prövningen bör de gränsvärden som är aktuella för dispens bedömas utifrån ämnenas inneboende egenskaper. För ämnen som ackumuleras i miljön bör det särskilt utredas om högre gränsvärden skulle medföra någon ökad risk.

I en dispensansökan bör det framgå om det aktuella avfallet har egenskaper som kan påverka andra avfall och material i deponin och, om så är fallet, bör påverkan beskrivas.

Om dispens medges bör det i beslutet anges nya gränsvärden för utlakning som ska gälla för det avfall som omfattas av dispensbeslutet. Beslutsunderlaget i dispensärenden bör vara så fullständigt att dispens bör kunna meddelas för deponins hela verksamhetstid eller så länge som förhållandena vid deponin är oförändrade.

Om kommunen är tillsynsmyndighet för deponin bör synpunkter inhämtas från länsstyrelsen vid prövning av dispensen. Om länsstyrelsen är tillsynsmyndighet bör synpunkter inhämtas från kommunen.

En ansökan om dispens bör, utöver vad som framgår av 35 c § innehålla:

1. uppgift om verksamhetsutövaren för deponin: namn, organisationsnummer, adress, telefonnummer och kontaktperson,
2. uppgifter om beslut om gällande tillstånd enligt miljöskyddslagen (1969:387) eller miljöbalken (1998:808), samt i förekommande fall beslut om anpassningsplan för deponin,
3. information om grundläggande karaktärisering av avfallet enligt 5 §,
4. uppgifter om mängd avfall som omfattas av dispensen,
5. uppgift om vilka avfallsslag som kommer att samdeponeras med avfallet som är aktuellt för dispens, samt uppgifter om tidigare deponerat avfall om dessa finns tillgängliga,
6. uppgifter om tidigare meddelade dispenser för högre gränsvärde.

Till 37 §

Okulärbesiktning bör i normalfallet vara tillräcklig för att bedöma om avfallet överensstämmer med handlingarna.

I särskilda fall bör kontrollen innefatta provning av levererat avfall för att kontrollera att avfallet överensstämmer med dokumentationen.

Till 40 §

En plan för att kontrollera levererat avfall bör innefatta fastställda dokumenterade rutiner för hur kontrollen ska gå till. Rutiner bör finnas för att bedöma dokumentationen för avfallet samt förfarandet vid stickprovskontroller och provning av avfallet i särskilda fall.

Till 44 §

De övergångsregler för befintliga deponier som anges i 38 § förordningen (2001:512) om deponering av avfall bör tillämpas även på föreskrifterna 2004:10 om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall. Detta innebär att deponier som ska anpassas bör följa föreskrifterna senast vid utgången av 2008 och att föreskrifterna inte bör anses tillämpliga på deponier som ska avslutas.

Naturvårdsverket

LARS-ERIK LILJELUND

Carl-Mikael Svensson
(Enheten för förorenade områden)